

begynde at reformere, naar der er Anledning til at tage fat paa mange Steder, og paa dette Omraade kan man ganske sikkert sige, at der er Trang til en Reformering rundt omkring i vort Land. I Spørgsmaalet om, hvor man skal tage fat, ere Meningerne jo, som vi have hørt i Dag, meget delte. Jeg for mit Vedkommende mener, at man burde tage fat et andet Sted, nemlig paa Vestkysten, og jeg er ganske sikker paa, at det Forslag, som her er fremkommet, bringer Skuffelse, ikke alene for Vestkystfiskerne, men ogsaa for mange andre omkring i vort Land, som have gaaet i den Tro, at vi først og fremmest skulde have gjort noget paa Jyllands Vestkyst, og det er ret naturligt, at det er saa. Statsrevisor Madsen-Mygdal udtalte forleden Dag i Landstinget og med Styrke, at man i 30 Aar har beskæftiget sig med Tanken om at komme Fiskerne paa Vestkysten til Hjælp i deres besværlige Gerning ved at bygge enten Havn eller Læmoler til Støtte for dem. I 1897 blev der jo, som allerede omtalt i Dag fra flere Sider, nedsat en Kommission med det Formaal særlig at udarbejde Betænkning og fremkomme med Forslag om Foranstaltninger til Støtte for vort Fiskeri paa Vestkysten. Endvidere er der gentagne Gange holdt Møder ved Vestkysten af Fiskerbefolkningen, og af deres Organisationer og andre, som have Interesse for Fiskerne og deres Gerning, have sluttet sig til dem, hvorefter de i Fællesskab have indsendt til Regering og Rigsdag Andragender og Udtalelser fra disse Møder, hvori man har bedt Lovgivningsmagten om dog endelig at huske paa dem, saa snart som Forholdene paa nogen Maade kunde tillade det. Endelig ere vi jo desværre gentagne Gange i de sidste Aar ved de sørgelige Ulykker, som ere indtrufne derovre, bleven mindede om, at der burde gøres noget ovre paa Vestkysten. Jeg mener derfor nok, at det er berettiget at sige, at det ikke alene for Vestkystens Fiskere, men ogsaa for mange andre omkring i Landet, som havde haabet, at der vilde blive gjort noget der, er en Skuffelse, at alt dette, baade Kommissionen, de Udtalelser, som ere fremkomne, og de Ulykker, som ere indtrufne, har resulteret deri, at vi have faaet forelagt et Forslag om en Havn paa Skagens Østside eller Sydside, hvad man nu vil kalde det.

Hvorledes den Kommission, som i 1897 blev nedsat med det Hovedformaal at afgive Betænkning om Havne- og Moleanlæg paa Vestkysten, har kunnet komme

til det Resultat, jeg her har nævnt, har man noget vanskeligt ved at forstaa, men det maa vel have sin Grund i den Omstændighed, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) før fremdrog, at der ikke har været en eneste Vestkystfisker eller en eneste Mand fra Jylland i denne Kommission. Kun dette kan forklare, at Kommissionen er kommen til et saadant Resultat. Man har med andre Ord ikke hørt de rette, og dette maa betragtes som særlig uheldigt. Naar dette altsaa er blevet Resultatet, vil jeg ganske som det ærede Medlem udtale, at det vilde være særdeles heldigt, om det Udvalg, hvortil denne Sag forhaabentlig bliver henvist, vilde give Vestkystfiskerne eller dem, som repræsentere dem, Lejlighed til at fremsætte deres Anskuelser angaaende denne Sag. Det kunde jo maaske være, at det kunde afhjælpe noget af den Utilfredshed, som ellers meget let kommer frem, thi træffer man en Afgørelse angaaende denne Sag, uden at vestjyske Fiskere eller de, der repræsentere dem, faa Lov til at sige deres Mening, kan dette Forslags Gennemførelse, hvor godt det end i sig selv kan være, let bevirke, at Fiskerne paa Jyllands Vestkyst betragte sig som tilsidesatte, og at give Anledning til saadant finder jeg at være meget uheldigt. Som sagt, jeg tror, det vilde være til Gavn for alle Parter, at man gav disse Organisationer Lejlighed til at fremsætte deres Anskuelser om denne Sag. Det kunde jo gerne være, at man saaledes vilde kunne dæmpe noget af den Misfornøjelse, som ellers let kunde befrygtes at komme frem. Jeg har intet imod, at vi faa en Havn ved Skagen, jeg vilde anse det for at være ganske rart, særlig for Skagens Beboere og for den Fiskerbefolkning, der bor der omkring. Men hvordan man vil tage det, eller ikke vil tage det, kan det ikke siges at være en Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet, og det kan neppe nok siges at være noget, som er et Led af dette Spørgsmaal. Jeg ser ganske vist i en Pjece, som vi have faaet omdelt her i Dag, og jeg har ogsaa set i Artikler i „Nationaltidende“, at i alt Fald en Mand, som har været Medlem af denne Kommission, har udtalt, at det var et Led i Vestkysthavnespørgsmaalets Løsning. Men det mener jeg ikke, man med Rette kan sige, det er. Disse Udtalelser lader jeg staa for de Herrers Regning, som udtale noget saadant. En Vestkystfisker, som har læst disse Artikler, som ere skrevne i forskellige Blade angaaende denne Sag, skrev forleden Dag til mig: Ja, dersom vedkom-